

בס"ד יא' שבט ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:56
צאת השבת - 17:48
רבנו תם - 18:23
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 608
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" יום שני כל הלילה.
@ ביום שלישי בערב "סעודת ט"ו בשבט".
יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם א"י.
לא אומרים תחנון ביום רביעי.



אברהם יגל

לעי"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.



מפטידין: "וחשך דבורה"
(שופטים ה')

פרשת בשלח

שבת שירה

נא לקרוא תהילים לרפואת הרה"ג
יעקב חי יוסף בן מרגלית שליט"א

מעייני הפרשה:

← לאחר היציאה ממצרים, הולכים משה במדבר.
← המצרים רודפים אחרי בני ישראל ומשיגים אותם על שפת ים סוף.
← **קריעת ים סוף**, בני ישראל עברו בשלום בתוך הים ביבשה, והמצרים טבעו בים.
← **"אז ישיר משה"**, שירת הים, שיר הודיה לה'.
← קורות בני ישראל בדרכם מים סוף עד להר סיני.
← פרשת המן והשלו, שיעורים בביטחון בקב"ה.
← נס המים מהסלע, ומלחמת עמלק.
📖 **"ויהי בשלח פרעה"** (ויג י"ז)
מי צווח וי? פרעה צווח וי. (מדרש) זוהי דרכם של כל שונאי ישראל בכל העיתים. **תחילה שוטמים אותנו, מאשימים אותנו בכל ומבקשים להיפטר ממנו ואילו אחר כך צורחים על אשר אנחנו רוצים ללכת והם עושים כל אשר בידם כדי שלא נוכל לעזוב את הארץ.** (פרדס יוסף)
📖 **"ויקח משה את עצמות יוסף"** (ויג י"ט)
חכם לב יקח מצוות - זה משה. שבשעה שכל ישראל עסקו בביזה עסק הוא בעצמות יוסף. (ילקוט)
אמנם הביזה אף היא הייתה מצווה, אך הייתה זו מצווה שהביאה גם תועלת אישית. חכמתה של משה הייתה בזה, שהעדיף ליטול לעצמו מצווה שאין בה כל תועלת אישית, שכן מצווה כזו עומדת על מדרגה גבוהה יותר. לפיכך נאמר "ויקח". כי אין קיחה אלא הגבהה - הוא הגביה את עצמו בזה שעסק במצווה זו של עצמות יוסף. (אבני נזר)
📖 **"ה' ילחם לכם ואתם תהרישו"** (וי"ד י"ד)
לא בשעה זו בלבד ילחם לכם אלא לעולם ילחם לכם כנגד אויביכם. (מכילתא) לא דווקא בשעה זו, כאשר בפיכם טענה צודקת, כי הרי הוצאתיכם ממצרים והולכתים למדבר וחיוב אני איפוא להושיעכם - כי אם אפילו בשעה של ואתם תהרישון - כאשר תהיו נאלצים להחריש מבלי למצוא מילים בפיכם, לאחר שתהיו חוטאים לפני ולא תוכלו לומר אלא: לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים - גם אז אלחם לכם נגד אויביכם ואצילכם מידיהם. (משך חכמה)
📖 **"ויאמר ה'... מה תעלה אלי דבר אל בני ישראל ויסעו"** (ומתוך האור) בעל-הטורים במילים 'מה תעלה אלי' אומר שרמז הקב"ה למשה במילה מ-ה. עתיד אתה לצעוק

אלי מי יום בהר להתפלל על ישראל ו-ה' תיבות בתפילה על אחותך. יקל נא רפא נא לה'. אומר לו הקב"ה בתפילה עת להאריך ועת לקצר. אבל אתה אין לך להתפלל כלל, אלא "דבר אלי בני ישראל ויסעו". (ב. בר דין הי"ו)
📖 **"כל המהלה אשר-שמתי במצרים לא-אשים עליך כי אני ה' רפאך"** (ט"ו כ"ו)
רופא בית קבוע, שאינו מקבל שכרו בעד כל ביקור וביקור, אין לו כל ענין שיחלה לקוחו, כי אם כל תפקידו הוא לשמור על בריאותו ולמנוע מחלה ממנו. כך גם השי"ת נתן לנו מצוות וחוקים כדי לשמור על בריאות נפשנו, למנוע ממנה מחלה. זהו פירוש הפסוק: כי אני ה' רופאך - הלא מלכתחילה ימנעו ממך כל מחלה. (תורה משה)
📖 **"ויאמרו איש אל אחיו מן הוא"** (ט"ז ט"ו)
אדם מישראל שאכל את המן - המזון השמימי - היו פניו משתנים ומקבלים צורת אחרת, עד שלא הכירוהו כלל, לא היה זה אותו אדם שלפני כן. "ויאמרו איש אל אחיו מן הוא" - איש אמר על רעהו: מי הוא זה? הלא אין זה אותו ראובן שמקודם. צורתו מעודנת יותר, רוחנית. ויאמר משה אליהם הוא הלחם - המזון השמימי הוא אשר גרם לכך.
📖 **"ובני ישראל ראו את המצרים על שפת הים"**
במכילתא כתוב שראו את המצרים גוססים. מדוע? (פנים יפות) אומר שבגמרא (יבמות) כתוב שאם ראו בן אדם שטבע אי אפשר לזהותו. כי פני האדם משתנים במים ובמיוחד לאחר מכות רבות שקיבלו. וה' לפי חז"ל רצה שכל יהודי יזהה את מעבידו ויראהו במיתתו. לכן השאיר ה' אותם בחיים כדי שיראו אותם ורק לאחר ימותו. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
לא טמן ידו בצלחת = לא נשב בחבוק נדים.
צלחת = כיס בגד.
דוגמה: בחודש אגיר שנת תשל"ד, לאחר שירת פגועים בישובי הצפון, הוקם "המשמר האזרחי", לא טמנתי נדי בצלחת והצטרפתי אליו.
מקור: טמן עצל ידו בצלחת, גם אל פיהו לא ישיבנה [משלי יט, כד]. (ניבוכון)

לכל משפחת **חסן** היקרה. צוות העלון "**אברהם יגל**" משתתף בצערכם במות החסיד והענו **כלפו חסן** בן אליהו וכיריה ז"ל שנפטר השבוע ח' שבט תשע"ב.
נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

הסירו מכול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
העלון טעון גניזה

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

איך להגיב כשילדים מקללים ?

איך הורים אמורים להגיב כשילדם מקלל? ישנן כמה תגובות אפשריות של הורים לקללות של ילדים:

- א. התעלמות.
 - ב. להעביר לילד מסר שכל פעם שישתמש בקללה לא יקבל את מבוקשו.
 - ג. לבקש מהילד שיגיד שוב את הקללה ובכך, למעשה, יוסר ממנה היעוקץ.
 - ד. לבקש מהילד שיחזור שוב על מה שרצה, אך הפעם ללא שימוש בקללות.
- לכל אחת מהדרכים יתרונות או חסרונות ולכל ילד יכולה לסייע עצה אחרת. צאתנו - לנסות ולבדוק האם הדברים עובדים. הכי חשוב שבעת שמנסים סקטיקה אחת מהני"ל, חשוב להקפיד על עקביות בתגובה שאימצתם. רק כך ניתן להשיג תוצאות או לזהות שהטיפול בדרך שנבחרה אינו יעיל לילדכם.

"והתען להם מרים"

למי ענתה? מה היתה השאלה? מה פירוש התשובה?

לכאורה יש כאן שאלה ולפיכך הצטרפה מרים לענות. אפשר לומר שבאו הנשים בשאלה לגבי מרים ואמרו לה: מה טעם שהנשים ישירו וישבחו לה בקריעת ים סוף ובכל הניסים שנעשו לאבותינו מאז יציאת מצרים עד לקבלת התורה במעמד הר סיני? הרי תכלית כל יציאת מצרים זה שבביל קבלת התורה. כמו שנאמר "בהוציאך את העם תעבדון את האלהים על ההר הזה", וא"כ אשה פטורה מתלמוד תורה. ! אז על מה שנשיר ונשמח? ענתה להם מרים: "שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה ביס", ולכאורה אם המצרים רדפו אחרי בני ישראל ביציאתם ממצרים אי"כ להם מגיע לטבוע ביס? ולמה גם אותו סוס רמה ביס? אלא מכיוון שאותו סוס עזר וסייע למצרי לרדוף אחרי בני ישראל גם הוא ראוי להיכלל באותו עונש, נמצא מי שעוזר לשני הוא נכלל עמו, אי"כ גם האשה מסייעת לבעלה בלימוד התורה הרי יש לה חלק בזה, ולכן עליה גם כן לשורר. (וידבר יוסף)

פרכות ואיוולת לפסיים כ"איר ויפעה בצלאל הי"ו

בהגיע אביש"ג לגיל מצויות. יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולא, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לרנ"ב ותמי יצחק-פור הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם. יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם שיתברכו בכל מילי דמיטב. לרפואת **רחמים** בן מרים הי"ו ולהבדיל לעיני **שולמית** בת עזרא ז"ל

רפואה שלימה ר' **מכלוף סויסה** בן איטו הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות. **נא להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו.**

ברכה והצלחה **לאסף ואתי אריה** וכל ילדיהם. שיזכו בבריאות ופרנסה טובה, אושר ושלוה. שיתגשמו משאלות ליבם לטובה. ורפואה **לשושנה ויפת אריה** שירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם.

רפואה שלימה **אביש"ג אביהצ"רא** בת איריס מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

רפואה שלימה **לפריחה ג'וז'לן** בת רבקה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

פרכות ואיוולת לפסיים
רחמים (רמי) וזו"ה נסימי הי"ו להולדת **הבן נ"ל** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **לאלי ורינה נסימי** ולשביעון ושושנה דהן הי"ו

אלא הנא פרכות ואיוולת
לכנימין ואביג'יל יעקובי בהגיע בנם **ירין נ"ל למצוות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ותרוו נחת ושלוה מכל מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה **ישראל אליאסי הי"ו** שיזכה בבריאות ופרנסה טובה, וזיווג **הגון משרש נשמתו** הטהורה. שיתגשמו כל משאלות ליבו לטובה ברוחניות וגשמיות לאורך ימים ושנים.

פסעה סופה ואזלחת
עומד לצאת לאור ספר מרתק ומעניין על פרשיות השבוע ע"פ **"החיד"א הקדושי"**. זכות ומצווה גדולה וסגולה טובה להשתתף בהדפסת הספר. ניתן להקדיש להצלחה ובריאות ופרנסה טובה ולהבדיל לעיני. פרטים: **050-7917542**

במלאת 11 חודש לעיני הצדקת הצנועה **חנה** (נורו) **נאמן** בת חנום ואהרון ז"ל תתקיים אזכרה ביום רביעי ט"ו בשבט. 15: 45 - עליה לבית העלמין. 16: 45 - מנחה, דרשות, ערבית וסעודה בבית הכנסת "עזרא הסופר" יבנה.

בריאות והחלמה איתנה:
רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו נהוראי חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו מיכל בת מינה מנב"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעיני **שירין** בת שמואל ז"ל **ביום שלישי תתקיים אזכרה בבית הכנסת "עזרא הסופר"**
לעיני **שלום גוזלן** בן רחל ז"ל **השבוע פקידת שנתו** שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **שולמית יצחק-פור** בת עזרא ונובר ז"ל. ביום ראשון יב' שבט פקידת שנתה. 15: 30 - עליה לבית העלמין. 16: 30 - מנחה, שיעור וערבית בבית המנוחה.

לעיני **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.ג.צ.ב.ה.

לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.ג.צ.ב.ה.

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת:

רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנום ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

לעיני **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.ג.צ.ב.ה.

לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.ג.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”



”מכל מלמד” השכלתי... הלכות ומנהגי ט”ו בשבט

א. יום ט”ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, ואסור להתענות ביום ט”ו בשבט, כמו כן אין אומרים תחנונים ונפילת אפים בט”ו בשבט.

ב. יש נוהגים לעשות למוד בליל ט”ו בשבט שלומדים משניות או זוהר שמדברים מעניין הפירות ואחר כך מברכים על הפירות. ומ”מ יש ללמוד ”בהבנה” ככל האפשר, ובפרט יש ללמוד בהלכות השייכות לדיני ט”ו בשבט בענייני עורלה ותרומות ומעשרות.

ג. נוהגים להרבות באכילת מיני פירות של אילנות בליל ט”ו בשבט, להראות בזה שהוא ראש השנה לאילנות, ולברך עליהם ברכות הראויות להם.

ד. לכתחילה אין להביא הפירות לאחר ברכת המזון, כדי להרוויח ברכה אחרונה, שיש מקפידים על זה משום גורם ברכה שאינה צריכה, וראוי לחוש לדבריהם, ורק אם טעו והניחום לאחר ברכת המזון על ידי שכחה וכיוצא, מותר להביאם ויברך לפנייהם ולאחריהם כהלכה.

ה. פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל הם שבעה מינים ופירות שבעת המינים, קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ, ואפילו חביב עליו מין פרי אחר, יש להקדים את פירות שבעת המינים, וכל הקודם בפסוק שבעת המינים עצמם, קודם לברכה, ותמרים קודמים כי התמרים ”שני” לארץ אחרון שבפסוק, והגפן ”שלישי” לארץ הראשון.

ו. יש אומרים שהיין קודם לתמרים, כיון שהיין דבר חשוב הוא שקובע ברכה לעצמו בברכת ”בורא פרי הגפן” ויש חולקים ואומרים שאין קדימה ליין על תמרים אלא התמרים קודמים ליין, וכן המנהג, ולכל הדעות מעשה קדרה דהיינו תבשיל מחמשת מיני דגן קודמים ליין.

ז. הנוהגים לאכול בט”ו בשבט אתרוג מרוקח בסוכר, אין להם לברך עליו ברכת שהחיינו, מפני שכבר בירכו שהחיינו ביו”ט הראשון של סוכות ובוזה נפטר האתרוג גם מברכת שהחיינו של האכילה.

רפואה אלטרנטיבית יתרונותיהם של פירות ט”ו בשבט

שקדים - זרעיו עשירים בחלבון ושומנים לא רוויים מומלץ לצריכה ע”י צמחונים. חלב שקדים משמש לטיפול באבנים בכליות ובכיס המרה.

תאנה - זהו פרי בעל תכולת הסיבים הגבוהה ביותר מבין הפירות, אכילה של פרי אחד ליום מספקת כחמישית מכמות הסיבים המומלצת לצריכה יומית. אולם יש להזהר מחרקים.

תמר - משמש להקלה בדלקות בדרכי השתן, כאבי בטן והפרעות במערכת העיכול. חליטה של הפרי מקלה על שיעול, כאבי גרון וברונכיטיס.

צימוקים - עשירים במינרלים כמו זרחן, אשלגן, ברזל ונחושת וכן בסיבים המשפרים את פעילות המעיין. משמשות לרטיבות על גבי פצעים.

אז ישיר משה ובני ישראל את השיחה הזאת (טו' א')

כתב הסולת בלולה (אוי”ח סימן נא, ד) בשם המדרש שהאומר שירה זו בשמחה רבה ובטעמים כאילו הוא עצמו יוצא ממצרים ועובר בים והקב”ה מצילו, מוחלין לו עוונותיו. ובצפורן שמיר (ב, כד) להגאון החיד”א כתב שצייר בדעתו כאילו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים נטבעים והוא ניצול והיא סגולה גדולה וטובה לכפרת עוונות.

ויקרא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא (טו' טו')

שאלה: מה הסגולה לפרנסה שיש בפרשת המן?

תשובה: כתב השולחן ערוך (אוי”ח הלכות הנהגת האדם בבוקר סימן א סעיף ה) טוב לומר פרשת העקדה ופרשת המן. וכתב הבית יוסף כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה. כתב רבינו בחיי על סגולת פרשת המן בכל יום וקבלה ביד חכמים, כי כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יבוא לעולם לידי חסרון מזונות. על דברים אלו מוסיף בספר תשב”ץ קטן ואני ערב בדבר. ומביא בפרישה (אוי”ח סימן א' סעיף ה') בשם הירושלמי ”זה לשון מורי בירושלמי דברכות איתא כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו. בספר ”נוהג כצאן יוסף” הביא שהאומר פרשת המן בכל יום שניים מקרא ואחד תרגום מובטח שלא יחסרו מזונותיו.

סגולה שנתקבלה ושגורה בפי כל בשמו של הרה”ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זיע”א לומר ביום שלישי פרשת בשלח את פרשת המן שנים מקרא ואחד תרגום והיא סגולה לפרנסה. (על מידת הבטחון החזקה של רבי מנחם מרימנוב מסופר שהלך פעם אחת לקבל את פני רבו הרה”ק הנועם אלימלך וראה אדום זהב מונח על הקרקע, והרכין עצמו כדי ליטלו, והתיישב בדעתו שאם 'זהוב' זה מיועד עבורו, אזי יגיע אליו בלא שום פעולה, והלך לדרכו לליוענסק. בהגיעו לאכסניה, בא אחד מהחסידים וביקש ממנו שיקח ממנו את האדום זהב שמצא בדרך היות ואינו זקוק לו אז ראה שדבר הצריך להגיע אליו אין צריך אפילו להתכופף כדי ליטלו).

עוד סגולה לפרנסה, כתב בספר החינוך (מצוה תל), מקובל אני מרבתי שכל הזהיר בברכת המזון, מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו. כתב החיד”א בספר ניצוצי אורות (ח”ב דף ריח) סגולה לפרנסה – לברך ברכת המזון בקול ובשמחה. ורמז לדבר מן הפסוק (משלי פרק י פסוק כב) ”ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה”. דהיינו ברכת המזון שהיא מדאורייתא היא תעשיר את המברך, אולם זאת בתנאי ”שלא יוסיף עצב עמה, אלא יהיה בשמחה.

שאלה: איזו ברכה בירכו ישראל על המן?

תשובה: בספר חסידים כתב שבירכו על המן ”המוציא לחם מן השמים”. רבי חיים פלאגי כתב שיש לברך ”מזונות” שהוא היה כפת הבאה בכיסנין ומשום שקבעו עליו סעודה יש לברך עליו ”המוציא”. בשו”ת תבואות השדה כתב כיון שכל אחד היה טועם מה שרצה לאכול לכן כל אדם בירך את הברכה המתאימה לאותו מאכל שרצה.

שאלה: איזו ברכה אחרונה בירכו ישראל על המן?

תשובה: הגמרא מסכת ברכות (מח ע”ב) אמר רב נחמן, משה תיקן לישראל ברכת הזן בשעה שירד להם מן. דהיינו ברכה ראשונה מברכת המזון.

נכתב ע”י ר' עוזי נסימי הי”ו

מחבר ספר ”מענה השולחן”

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל ”תפארת רחמים” או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

" ואבותינו סיפרו לנו "

מפליא לעשות

אלחנן, בחור ישיבה בן שמונה עשרה, חלה במחלה קשה ביותר שחייבה אותו להיות מאושפז בבית רפואה. הטיפול לא הועיל ובעצת הרב פירר עבר לבית רפואה נוסף, וכאשר גם שם לא הצליח, הטיפול עבר לבית הרפואה 'איכילוב' בתל אביב.

חלפו כשלושה חודשים ואלחנן היה תלוי בין שמיים לארץ. הוא הגיע למצב שלא היה יכול לאכול דרך פיו אלא דרך אפו באמצעות זונדה. בתקופת מחלתו הוריד ממשקלו שלושים ק"ג ושקל ארבעים ק"ג בלבד. המצב הלך והדרדר עד שאביו החליט לפנות לרבי אלעזר אביחצירא זצ"ל מבאר שבע. היה לאב קרוב משפחה שהיה מבאי חצרו של הבבא אלעזר שסידר לו פגישה קרובה. האב הגיע לפגישה ושטח בבכי את מצוקת בנו, כשהוא מתאר איך מצבו הדרדר מאוד והוא נמצא בסכנת חיים ממש.

הבבא אלעזר אמר לאב שיאסוף ח"י שקלים כפדיון נפש מכל אחד בני משפחתם של האב והאם, כלומר כל אחיהם ואחיותיהם ובני זוגם וכל צאצאיהם.

לאב יש שמונה אחים ואחיות ולאם תשעה, ובסך הכל היו למעלה ממאה וחמישים נפשות. הרב ביקש לקבל את כל השמות כדי שיערוך תיקון כללי לכולם, ולאחר שהכסף ייאסף, יקנה בו תפילין לילד יתום מאב ואם שעומד לפני בר מצווה.

מלאכת איסוף הכספים לא הייתה פשוטה. היו להם קרובי משפחה מאמריקה, מאירופה וכמובן גם מהארץ, והיו צריכים לחכות לכסף שיגיע פיזית בדואר. בתוך שבוע נאסף כל הכסף, ואז הגיע האב לבית הרפואה 'איכילוב' ובידו שקית עם כל המטבעות והשטרות, ואמר שילך לבני ברק כדי לרכוש תפילין ולאחר מכן יחפש ילד יתום מאב ואם לפני בר מצווה, שגם זו משימה לא פשוטה שיכולה לארוך כמה ימים כאשר הזמן דוחק ומצבו של אלחנן הולך ומדרדר.

האב ישב עם הכסף ליד אלחנן שהיה עם הזונדה באפו במצב של דמדומים - עין פקוחה והשנייה סגורה. לפתע נשמע צלצול בפלאפון של האב.

על הקו היה מנהל מוסד חשוב בכפר חב"ד, יהודי שמעולם לא דיבר עם האב. האיש אמר:

"קיבלתי את שמך מפלוני והוא מסר לי שאתה בעל אמצעים ויכול לעשות מעשי חסד. יש לנו בחור שבעוד שבוע אמור לחגוג בר מצווה ועליו לרכוש תפילין. ברצוננו לעזור לו כמיטב יכולתנו, אבל כרגע אנו במצב קשה ואין באפשרותנו לעשות זאת. גם במשפחתו אף אחד לא יכול לעזור, הוא יתום מאב ואם..."

האב קפץ על המציאה ואמר למנהל המופתע: "בעזרת השם אבוא עוד היום עם התפילין לכפר חב"ד!"

האב נסע לבני ברק, הוסיף מכספו על הפדיון ורכש תפילין מהודרות עבור הנער. משם נסע לכפר חב"ד והגיע למוסד בשעה שש בערב כדי למסור את התפילין למנהל, ומשם נסע לבאר שבע לבבא אלעזר עם שמות בני המשפחה כדי לערוך פדיון נפש.

בדיוק בשעה שבה מסר האב את התפילין חילקו במחלקה ב'איכילוב' ארוחת ערב. היה שם סלט כרוב בתחמיץ, מאכל חביב על אלחנן. הוא אמר לאמו:

"תקראי לרופא שיוציא לי את הזונדה מהאף. אני רוצה לאכול את הסלט הזה!"
האם הנדהמת פנתה לרופא והלה הגיע לאלחנן ואמר:

"אסור לך בשום אופן להוציא את הזונדה! מחר צריכים לעשות צילום סי-טי ועליך להיות בצום, ולכן אתה מוכרח לקבל את מנת הזונדה היומית שלך." אלחנן אמר: "אם לא תוציא, אוציא אותה לבד!"

הרופא לא הסכים ולאחר שהסתלק החל אלחנן למשוך את הזונדה מאפו. האחות החלה לצעוק עליו

"מה אתה עושה?!". אלחנן אמר לה שהוא רוצה מאוד לטעים מסלט הכרוב שמוגש ליתר החולים. האחות ראתה שהוא תקיף ועזרה לו להוציא את הזונדה בעדינות, ולאחר מכן הביאה לו את הסלט המיוחל. לאחר שלושה חודשים שבהם לא אכל, החל לאכול בתיאבון כאילו לא אכל מימיו. הרופא שראה זאת גער באחות, והיא טענה להגנתה: "מה אעשה?! תראה איך הוא אוכל!". למחרת נערך צילום הסי-טי. הרופאים אמרו שהם לא רואים שום דבר... כעבור שבוע שוחרר אלחנן לביתו.

כיום, שנים לאחר המקרה, הרב אלחנן נשוי ואב לחמישה ומשמש כרב בקהילה בארץ. (עודד מזרחי)

"אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד" (בשלח יד-יג)

אל גדולי ישראל בפולין הובאה שאלה בלתי רגילה שעליה נתבקשו לפסוק הלכה:

המדובר היה בשני אחים, שכל חיייהם אהבו זה את זה ועסקו במסחר בשותפות, עד אשר פרצה ביניהם מריבה בענייני המסחר, וזו גררה בעקבותיה שנאה עמוקה. כה גדולה הייתה השנאה שהשתררה בין השניים, עד כי אחד האחים נשבע בשבועה חמורה שאין להתיריה כי לא יראה את פני אחיו לעולם!

לא עבר זמן רב והאח השני מת. אותו אח, שנשבע כי לעולם לא יראה את פני אחיו, התחרט על המריבה, וחפץ לראות את פני אחיו המנוח ולבקש ממנו מחילה בטרם יקבר.

השאלה שהובאה בפני הרבנים הייתה אפוא: האם השבועה, שנשבע לא לראות פני אחיו לעולם, חלה גם אחרי מותו של האח?

ישבו גדולי ישראל על המדוכה, דנו בשאלה, הביאו הוכחות וראיות מהש"ס ומהפוסקים, אך לכלל דעה אחידה לא הגיעו!

ענין השאלה הגיע גם לאזניו של הנער יחזקאל לנדאו בן השנים עשרה, אותו נער שלימים נודע כ"נודע ביהודה", רבה של העיר פרג, אמר הנער: "תמה אני על גדולי ישראל, שאינם מוצאים בתורה תשובה המתירה את הענין".

"הא כיצד?" נשאל.

והשיב: "בפרשת בשלח, בחומש שמות, מוצאים אנו שאמר משה רבנו לישראל: 'את אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם'. ואחרי כמה פסוקים נאמר: 'וירא ישראל את מצרים מת על שפת היס'. מכאן, שראיית פני המת אינה ראייה. ועל כן, אין שבועתו של האח חלה גם על ראיית פני אחיו המת".

(מעשיהם של צדיקים)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com